

IOANNIS MARCI
A Q V I L I N I,
V. I. D. CLARISSIMI,

IN PRIMAM INFORTIATI,
ac etiam ff. Noui Commentarij acutissimi,
ac selectæ prælectiones;

Quarum capita octaua ab hinc pagella ostendet.

CVM INDICE RERVM OMNIUM,
locorumq; insignium locupletissimo.

Cum priuilegijs Regni Neapolitani, Regis Gallie, & Senatus Veneti.

VENETIIS,

Impensis Societatis Neapolitanæ.

M. D. LXX X.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DCNO REGVM.

M O

ILLVST. ATQVE EXCELL. BISINIANI PRINCIPI NICOLAO BERARDINO SANSEVERINO

Ioannes Marcus Aquilinus foelicitatem.

STATVERAM iam pridem, Illustrissime Princeps, si quid unquam in civili disciplina laude dignum perficerem, id totum dicare Excellentia tua, & consecrare. id enim exoptulabat; tum mea erga te naturalis quadam, ac pene incredibilis obseruantia, tuis in me praecipue summis, atque innumerabilibus beneficijs aueta: tum patria ipsa de me optime merita, quae cum illud à me quasi suo iure repetere videretur, satis me illi facturum existimarem, si tibi in ea tam foeliciter imperanti studiorum meorum primitias obtulissem: tum etiam opus ipsum, ut tui nominis splendore illustratum, illud in publicum prodire posset. Cum qui diuulgantur libri ob maximam obrectatorum insectationem, caninamq; facundiam patrono, defensoreq; plerumque indigeant, quod cum & ipse animo meo diu versarem, nullum in locum mihi visus sum quantulaeunque nostras lucubrationes posse tutius reponere, quam si nomini tuo commendarentur. Sed cum saepe Excellentia tua, virtutumq; tuarum incomparabilem magnitudinem contemplatus, nec diu occurrere quicquam videretur, quod satis dignum amplitudine tua existimarem, hac re veritus sum hos in aliquot Infortiati & Digesti Noui leges, (quae lucubrationum mearum primitiae sunt) Commentarios tibi, immortalisq; Excellentia tua dicare. Neque enim tam hebes sum: ut non noscam, vel cogitem, quam nihil tali, tantoq; Principe dignum, tenuitas mea afferre possit: sed nihilominus cunctantem me multa impulerunt; primum admirabilis illa tua vel exteris nota clementia, qua praecipue Deum Opt. Max. imitaris, deinde & in studiosos viros genuina benignitas, atque etiam ne ingrati crimen incurrisse videar. Quare malui cum tam leui munere Excellentia tua parum prudens, quam immemor prorsus, & officij, & beneficij videri. Itaq; quicquid id lucubrationis sit, Illustriss. Princeps, Excellentia tua dedicare volui, non quod dignum ullo pacto munus iudicem: sed animum in te affectatissimum declarare volui. Nam praeterquam quod immortalis beneficentia tua me excellentia affectit, eligendo me in maximis tuis causis Aduocatum, tanto tamen virtutum cumulo

IOANNIS MARCI AQUILINI V. I. D. COMMENTARIUS

IN

§. & quid si tantum. l. Gallus. ff. de liber. & posthum.

EPITOME PRAEFATIONIS.

STE est subtilis §. secundum Bar. singularis, ut qui maxime, secundum Bal. totus aureus, secundum Alex. ut lissimus & solennissimus omnium, qui sunt in ista lege, secundum Iasonem re & fama celeberrimus, magnamque in severitate & subtilitate continens, secundum Croc. Fortu. Alciat. & Emanul. Costam, utilior & subtilior totius iuris, secundum Soc. Juniorē.

- 1 Suius quid sit? & prima diffinitio reprobatur.
- 2 In diffinitione nil debet esse superfluum.
- 3 Suius secunda diffinitio secundum Angel. de Perigliis.
- 4 Suius non est ius.
- 5 In diffinitione poni debet rei substantia, eiusque effectus, non autem causa, propter quam substantia effectum illum parit.
- 6 Suius an possit esse sine patria potestate?
- 7 Posthumus nec verè nec fictè nullo unquam tempore in patris potestate fuisse videtur.
- 8 Posthumus nec dum est in utero, nec postea natus fingitur retrò fuisse natus.
- 9 Posthumus cur suus haeres dicatur?
- 10 Declaratio §. posthumi. Insit. de har. qua ab intest. deser.
- 11 Posthumus suus haeres verè, non fictè esse confetur.
- 12 Qui per dignitatem à patria potestate liberantur, aut sui haeres sint?
- 13 Immissa ad augendum diminutionem operari non debent.
- 14 Suius semel propter patriam potestatem inesse deducta, an possit sine ea conservari?
- 15 Aliud est, si lex simpliciter disponat, & aliud est, si ultrà procedat, aliter disponendo.
- 16 Statutum distans, ut eius bona, qui sine filio in potestate decesserit, dominio civitatis applicentur, locum non habet in eo, qui Episcopum, aut in alia dignitate constitutum filium habuerit.
- 17 S. C. Macedonianum an cesset in ijs, qui per dignitatem à patria potestate liberantur.
- 18 Statutum quo cavetur filios familias non posse officia obtinere, an comprehendat huiusmodi per dignitatem liberatos?
- 19 Beneficium abstinendi eatenus locum habet, quatenus

- filio commodum, atque utile est.
- 20 Iuri immiscendi nullo unquam tempore praescribi poterit.
 - 21 Sui haeres ipso iure haeres sunt, etiam si se non immisceant, & ignorantes sint.
 - 22 Abstinenti beneficium, an expressè vel tacitè tolli possit? & nona declaratio l. licet, C. de iur. delib.
 - 23 Nova ratio l. licet.
 - 24 Ius immiscendi differt à iure aduendi, quantum ad prescriptionem attinet.
 - 25 Iuri immiscendi, aduendi, & hereditatis petitioni, an uno eodemque tempore praescribatur?
 - 26 In odium indulta sunt, in fauorem retorqueri non debent.
 - 27 Filius familias à patre naturali extranea persona in adoptionem datus, an in adoptivi patris potestatem transeat?
 - 28 Frater fratri impuberi pupillarietè à communi patre substituitur, patri non fratri suus & necessarius haeres est.
 - 29 Nepos an indistinctè sit suus haeres.
 - 30 Declaratio §. non autem. Insit. de tutelis.
 - 31 In suum haereditatem plerumque non illicò à morte parentis ierum dominium transire.
 - 32 Suius tertiam diffinitionem secundum Fabium non subsistere.
 - 33 Suius tolli non iuris esse.
 - 34 Sui haeres qui sunt.
 - 35 Intellectus l. qui in aliena, §. interdum, de acq. haered.
 - 36 Filius exhereditatus, an suus haeres esse desinat?
 - 37 Suius quo ad hereditatem ex testamento delatam exheredatione ipso iure tollitur, non etiam quo ad eam, qua ab intestato defertur.
 - 38 Exhereditatio ante aditam hereditatem effectum habet.
 - 39 Nepos ut demum suus haeres erit, si procedens persona deserit in potestate parentis esse.
 - 40 Nepos, existente filio exhereditato, solus suus haeres auo existit.
 - 41 Suius non capere nisi primum gradum, in quo hereditas defertur.
 - 42 Neputem suum haereditatem auo existere, etiam si in potestatem patris sui recessurus sit.
 - 43 Suius haeres esse non potest, quin necessarius haeres sit.
 - 44 Filius exhereditatus non ex persona sua, sed nepotis haeres patri existit.
 - 45 Tex. ind. §. interdum, non procedit, quando filius & nepos simul essent instituti.
 - 46 Testandi ius esse de iure civili.

IOANNIS MARCI
AQUILINI V. I. D.
CLARISSIMI.

In Secundam Partem Digesti Noui
Commentarij acutissimi,

Ac prælectiones celeberrimæ in Rub. l. 1. & 2.
de verbor. obligat.

CVM PRIVILEGIIS.

VENETIIS, M D LXXX.

& Seruius. Alex. nu. 11. Claud. nu. 6. Soc. nu. 8. Galia. nu. 11. hic, & Hieron. Cuchal. ubi supra, siue indicat dnt non propter factum aliquod pæcedens, sed ex negligentia; nec procuravit, ne concederentur, qd & Alex. & Claud. admittunt; quicquid dicant Soc. & Hieron. Cuchalon in locis ubi supra.

41 Nam iura, quibus glo. Bart. Soc. Galia. & sequaces innituntur, contrarium potius probant; tum primò tex. in d.l. nam & Seruius. tum quia ibi tertius expressè mandavit duobus, ut pro eo quoque pecuniam solueret, pater ibi, & unus ea conditione missus, ut pecuniam pro tribus afferret, & nisi redisset, ut duo pro eo quoque pecuniam darent, tñ etiam quia etiam si sine mādato ab initio duo pro tertio pecuniam dare promitterent, ad finem, ut ille mitteretur, idem iuris esset. l. metum. §. sed licet. de eo quod metus causa. & sic ille text. aptari non potest, ubi quis iniuste est captus & exactus pro eo qui iuste pignorari non potest.

42 Tum secundò non probat text. in l. si merces. §. culpa, locati. quia (ut rectè respondit hic Alex.) ibi pæcedit contractus, de cuius natura est, ut & dolus, & culpa præstetur. l. item queritur. §. exercita. eo. tit. si ut certo. §. nunc videndum, commodati. l. contractus. de reg. iur. merito culpa ipsius & illud annumeratur, si propter inimicitias eius vicinus arbores exciderit. colonus enim sciens se habere inimicitias etiam absque culpa sua ortas, diligētius custodire tenetur, ut illic glo. & doc. explicant, at hic sciens represalias non posse iuste contra se in dici, non videtur esse in aliqua culpa, si non procuraverit, ne indiceretur, uel hoc notum non fecerit.

43 Tum tertio non probat text. in l. pe. in prin. & ibi glo. & doct. sol. matr. quia ista seditio, in qua res dotales perierunt, Grachi culpa facta est; at hic represaliæ iniuste indicatæ sunt, & sic sine culpa eius, cuius nomine indicatæ videntur.

44 Tum quarto non obstat, quod debitor a principe exactus in iniuriam creditoris liberatur, ut docet Bar. communiter receptus in l. creditor, de soluti. Car. Rui. consi. 167. Vito pæcepto pœnali, nu. 7. lib. 4. consi. 116. eiusdem intij, nu. 10. lib. 5. ubi ampliat etiam, si debitor ante compulsionem fuisse in mora. Affl. decif. 130. Rex Alfonso, nu. 8. Philip.

Dec. consi. 25. Pro tenui facultate, nu. 1. quia ibi debitor, hic non debitor exigetur: & differentia ratio est, quia cum utroque casu neuter sit in culpa, unde licet nec exactus siue debitor, ut in primo casu, siue non debitor, ut in secundo casu, nec is, cuius nomine fuit exactus, siue creditor, ut in primo casu, siue non creditor ut in secundo casu, in pari causa potior est conditio possidentis. l. si seruum. §. sequitur, infra eo. c. in pari. & ibi glo. Dyn. & alij, de reg. iur. in sexto: merito nec debitor in casu Bar. denudò exigi potest; nec exactus pro represalijs ex factio alterius indicis, id quod soluit repetere potest ab eo qui nihil debet.

45 Tametsi iura, quæ Bar. in d.l. creditor, in id expendit, facile vitari possunt, ut tex. in l. Paulo Callimaco. §. alti. de leg. 2. quia ideo ibi Mauri hæres ab alumnii hærede ex fideicommissi causa conueniri non poterat, quia placuit Imperatori non uideri eius fideicommissum, sed demonstratum unde accipere posset; & ideo hæredem Severi hoc prestare debere: ergo si Mauri fideicommissum esset, utique eius hæres hoc prestare deberet: quamuis ipse Maurus procuratoris iussu si soo soluisset; & sic ille text. expressè contra Barto. & communem probat, tantum abest, ut pro eo faciat. ad idem Bar. citat in id tex. in l. libereo. §. Lucius Titius. de annuis legat. qui nihil penitus facit, ut est text. in d.l. si merces. §. culpa, locati. & in d.l. pen. in prin. sol. matr. quia in illis iuribus (ut diximus supra nu. 41.) pæcedit contractus, in quo & dolus & culpa uenit, d. h. nunc uidentum. l. si ut certo, commodati. l. in rebus. C. de iure dot. l. etiam. §. licet. sol. matr. quia culpa cessante, cessat & actio ex contractu oriens: at in questione Bar. pæcedit contractus, in quo aut debetur quantitas, & debitor etiam casu fortuito liberari non potest. l. incendium. & ibi glo. & doct. C. si certum petat. aut debetur species, & non nisi eius interitu liberari potest. l. quod te. & ibi glo. & doct. si certum petatur.

46 Tex. uerò in d.l. creditor. declarandus est, ut rectè explicant Butigel. in d.l. quod te. nu. 31. Coraf. Miscell. lib. 1. c. 9. Forcat. Necyom. iur. dialog. 6. nume. 1. quo remitto. hic non sunt alia.

Claudite iam riuos pueri, sat prata biberunt.

FINIS

VENETIIS,

MDLXXX.